

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

Ondokuzuncu Lem'a

İktisad Risalesi

(İktisad ve kanaate; israf ve tebzîre dairdir.)

                                     

                                        

 u Âyet-i Ker me, iktisada kat  emir ve israftan nehy-i sarih suretinde gâyet mühim bir ders-i hikmet veriyor.  u mes'elede "Yedi Nükte" var.

BİRİNCİ NÜKTE: H lik-ı Rah m, nev-i be ere verdiği n metlerin mukabilinde   k r istiyor. İsraf ise;   kre zıttır, n mete karşı has retli bir istihfaftır. İktisad ise, n mete karşı ticaretli bir ihtiramdır. Evet iktisad hem bir   kr-  mânevî, hem nimetlerdeki Rahmet-i İlâhiyyeye karşı bir hürmet, hem kat  bir surette sebep-i bereket, hem bedene perhiz gibi bir medâr-ı sıhhat, hem mânevî dilencilik zilletinden kurtaracak bir sebep-i izzet, hem nimet içindeki lezzeti hissetmesine ve z hiren lezzetsiz görünen n metlerdeki lezzeti tatmasına kuvvetli bir sebebdir. İsraf ise, mezkûr hikmetlere muh lif olduğundan, vahim neticeleri vardır.

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

İKİNCİ NÜKTE: Fâtır-ı Hakîm, insanın vücudunu mükemmel bir saray suretinde ve muntazam bir Şehir misalinde yaratmıŐ. Ağızdaki kuvve-i zâikayı bir kapıcı, â'sab ve damarları telefon ve telgraf telleri gibi (Kuvve-i zâika ile, merkez-i vcuddaki mîde ile bir medâr-ı muha

sh: » (L:130)

bereleridir) ki: Ağıza gelen maddeyi o damarlarla haber verir. Bedene, mîdeye lüzumu yoksa "Yasaktır!" der, dışarı atar. Bazen da bedene menfaatı olmamakla beraber zararlı ve acı ise; hemen dışarı atar, yüzüne tükürür.

İŞte mâdem ağızdaki kuvve-i zâika bir kapıcıdır; mîde, cesedin idaresi noktasında bir efendi ve bir hâkimdir. O saraya veyaht o Şehre gelen ve sarayın hâkimine verilen hediyein yüz derece kıymeti varsa, kapıcıya bahŐıŐ nev'inden ancak beş derecesi muvafık olur, fazla olamaz. Tâ ki; kapıcı gururlanıp, baŐtan çıkıp vazifeyi unutup, fazla bahŐıŐ veren ihtilâlcileri saray dahiline sokmasın. İŞte bu sırra binâen, Şimdi iki lokma farzediyoruz. Bir lokma, peynir ve yumurta gibi mugaddi maddeden kırk para; diŐer lokma, en âlâ baklavadan on kuruş olsa.. bu iki lokma, ağıza girmeden, beden itibariyle farkları yoktur, msâvidirler; boŐazdan geŐtikten sonra, cesed beslemesinde yine msâvidirler. Belki, bazen kırk paralık peynir daha iyi besler. Yalnız, ağızdaki kuvve-i zâikayı okşamak noktasında yarım dakika bir fark var. Yarım dakika hatırı iÇin kırk paradan on kuruŐa çıkmak, ne kadar mânâsız ve zararlı bir israf olduğu kıyas edilsin. Şimdi, saray hâkimine gelen hediye kırk para olmakla beraber, kapıcıya dokuz defa fazla bahŐıŐ vermek, kapıcıyı baŐtan çıkarır, "Hâkim benim" der. Kim fazla bahŐıŐ ve lezzet verse onu iŐeriye sokacak, ihtilâl verecek, yangın çıkaracak, "Aman doktor gelsin, hararetimi teskin etsin, ateŐimi söndürsün." dedirmeye mecbur edecek. İŞte iktisat ve kanaat, hikmet-i İlâhiyyeye tevfiķ-ı harekettir. Kuvve-i zâikayı kapıcı hükmünde tutup, ona göre bahŐıŐ verir. İsrâf ise; o hikmete zıt hareket ettiği iÇin çabuk tokat yer, mîdeyi karıŐtırır, iŐtiha-yı hakîķi kaybeder. Tenevv- et'îmeden gelen sun'î bir iŐtiha-yı kâzibe ile yedirir, hazımsızlığa sebebiyet verir, hasta eder.

ÜÇÜNCÜ NÜKTE: Sâbık ikinci nktede, kuvve-i zâika kapıcıdır dedik. Evet ehl-i gaflet ve rhen terakki etmiyen ve Şükür mesleğinde ileri gitmiyen insanlar iÇin bir kapıcı hükmündedir. Onun telezzz hatırı iÇin israfâta ve bir dereceden on derece fiata çıkmamak gerektir. Fakat, hakikî ehl-i Őkrn ve ehl-i hakikatın ve ehl-i kalbin kuvve-i zâikası -Altıncı Söz'deki muvâzenede beyan edildiği gibi, kuvve-i zâikası- Rahmet-i İlâhiyenin matbahlarına bir nâzır ve bir müfettiŐ hükmündedir. Ve o kuvve-i zâikada taamlar adedince mîzancıklarla nimet-i İlâhiyyenin envarını tartmak ve tanımak; bir Őükr- mânevî suretinde cesede, mîdeye haber vermektir. İŞte bu surette kuvve-i zâika, yalnız maddî cesede bakmıyor. Belki kalbe, ruha, akla dahi baktığı cihetle mîdenin fevkinde hükmü var, makamı var.

sh: » (L:131)

İsraf etmemek şartıyla ve sırf vazife-i şkrâniyeyi yerine getirmek ve envâ-ı niam-ı İlâhiyeyi hissedip tanımak kaydı ile ve meşrû olmak ve zillet ve dilencililiğe vesile olmamak şartıyla, lezzetini tâkip edebilir. Ve o kuvve-i zâikayı taşıyan lisanı, şkrde istimal etmek için lezzetli taamları tercih edebilir. Bu hakikata işâret eden bir hâdis ve bir keramet-i Gavsîye:

Bir zaman Hazret-i Gavs-ı Âzam Şeyh Geylânî'nin (K.S.) terbiyesinde, nazdar ve ihtiyâre bir hanımın bir tek evlâdı bulunuyormuş. O muhterem ihtiyâre, gitmiş oğlunun hücreğine, bakıyor ki, oğlu bir parça kuru ve siyah ekmek yiyor. O riyazattan zaafiyetiyle vâlidesinin şefkatini celbetmiş... Ona acımış. Sonra Hazret-i Gavs'ın yanına şekva için gitmiş. Bakmış ki, Hazret-i Gavs kızartılmış bir tavuk yiyor. Nazdarlığından demiş: "Ya Üstad! Benim oğlum açlıktan ölüyor. Sen tavuk yersin!" Hazret-i Gavs tavuğa demiş: "Kum Biiznillah!" O pişmiş tavuğun kemikleri toplanıp, tavuk olarak yemek kabından dışarı atıldığını, mutemed ve mevsûk çok zatlardan Hazret-i Gavs gibi kerâmât-ı harikaya mazhariyeti dünyaca meşhur bir zatın bir kerâmeti olarak mânevî tevatürle nakledilmiş. Hazret-i Gavs demiş: "Ne vakit senin oğlun da bu dereceye gelirse, o zaman o da tavuk yesin." İşte Hazret-i Gavs'ın bu emrinin mânâsı şudur ki: Ne vakit senin oğlun da ruhu cesedine, kalbi nefsine, akli mîdesine hâkim olsa ve lezzeti şükür için istese, o vakit lezzetli şeyleri yiyebilir...

DÖRDÜNCÜ NÜKTE: "İktisad eden, maîşetçe aile belâsını çekmez" meâlinde □□□ □□□□□□□□□□

□□

□□□□□□□□□□

Hadîs-i Şerîfi sırrıyla: İktisad eden, maîşetçe aile zahmet ve meşakkatini çok çekmez. Evet iktisad, kat'î bir sebep-i bereket ve medâr-ı hüsn-ü maîşet olduğuna o kadar kat'î deliller var ki, had ve

hesaba gelmez. Ezcümle: Ben kendi şahsımda gördüğüm ve bana hizmet ve arkadaşlık eden zatların şehadetleriyle diyorum ki: İktisad vasıtasıyla bazen bire on bereket gördüm ve arkadaşlarım gördüler. Hatta dokuz sene -şimdi otuz sene- evvel benimle beraber Burdur'a nefyedilen reislerden bir kısmı, parasızlıktan zillet ve sefaletle düşmemekliğim için, zekâtlarını bana kabul ettirmeğe çok çalıştılar. O zengin reislere dedim: "Gerçi param pek azdır; fakat iktisadım var; kanaata alışmışım. Ben sizden daha zenginim." Mükerrer ve musırrâne tekliflerini reddettim. Câ-yı dikkattir ki: İki sene sonra, bana zekâtlarını teklif edenlerin bir kısmı iktisadsızlık yüzünden borçlandılar. Lillâhilhamd onlardan yedi sene sonra, o az para iktisad bereketiyle bana kâfi geldi; benim yüz suyumu döktürmedi, beni halklara arz-ı hâcete mecbur etmedi. Hayatımın bir düsturu olan "nâsdan istiğna" mesleğimi bozmadı.

İktisad, sebeb-i izzet ve kemâl olduğuna delâlet eden bir vâkıa:

Bir zaman, dünyaca sehâvetle meşhur Hâtem-i Tâî, mühim bir ziyafet veriyor. Misafirlerine gâyet fazla hediyeler verdiği vakit, çölde gezmeye çıkıyor. Bakar ki: Bir ihtiyar fakir adam, bir yük dikenli çalı ve gevenleri beline yüklemiş; cesedine batıyor, kanatıyor. Hâtem ona dedi: Hâtem-i Tâî, hediyelerle beraber mühim bir ziyafet veriyor. Sen de ora

sh: » (L:133)

ya git; beş kuruşluk çalı yüküne bedel beş yüz kuruş alırsın." O muktesid ihtiyar demiş ki: "Ben, bu dikenli yükümü izzetimle çekerim, kaldırıyorum. Hâtem-i Tâî'nin minnetini almam." Sonra, Hâtem-i Tâî'den sormuşlar: "Sen kendinden daha civanmerd, aziz, kimi bulmuşsun?" Demiş: "İşte o sahrada rast geldiğim o muktesid ihtiyarı benden daha aziz, daha yüksek, daha civanmerd gördüm."

BEŞİNCİ NÜKTE: Cenab-ı Hak kemâl-i kereminden, en fakir adama en zengin adam gibi ve gedâya (yâni fakire) pâdişah gibi, lezzet-i nîmetini ihsas ettiriyor. Evet bir fakirin, kuru bir parça siyah ekmekten açlık ve iktisad vasıtasıyla aldığı lezzet, bir pâdişahın ve bir zenginin israftan gelen usanç ve iştahsızlık ile yediği en âlâ baklavadan aldığı lezzetten daha ziyade lezzetlidir. Câ-yı hayrettir ki, bazı müsrif ve mübezzir insanlar, böyle iktisadçıları "hisset" ile ittiham ediyorlar. Hâşâ... İktisad, izzet ve cömertliktir. Hisset ve zillet, ehl-i israf ve tebzirin zâhirî merdâne keyfiyetlerinin iç yüzüdür. Bu hakikati te'yid eden, bu Risalenin te'lifi senesinde Isparta'da hücremde cereyan eden bir vâkıa var. Şöyle ki:

Kaideme ve düstur-u hayatıma muhalif bir surette, bir talebem iki buçuk okkaya yakın bir balı, bana hediye kabul ettirmeye ısrar etti. Ne kadar kaidemi ileri sürdüm, kanmadı. Bilmecebûriye, yanımdaki üç kardeşime yedirmek ve Şâban-ı Şerif ve Ramazanda o baldan iktisad ile otuz kırk gün üç adam yesin ve getiren de sevab kazansın ve kendileri de tatlısız kalmasın diyerek, "Alınız" dedim. Bir okka bal da benim vardı. O üç arkadaşım, gerçi müstakim ve iktisadî takdir edenlerdendi. Fakat her ne ise, birbirine ikram etmek ve herbiri ötekinin nefsinı okşamak ve kendi nefsinı tercih etmek olan bir cihette ulvî bir haslet ile iktisadî unuttular. Üç gecede iki buçuk okka balı bitirdiler. Ben gülererek dedim: "Sizi, otuz kırk gün o bal ile tadlandıracaktım. Siz, otuz günü üçe indirdiniz. Âfiyet olsun." dedim. Fakat, ben kendi o bir okka balımı iktisad ile sarfettim. Bütün Şâban ve Ramazanda hem ben yedim, hem Lillâhilhamd o kardeşlerimin her

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

birisine iftar vaktinde birer kaşık (Hâşiye) verip, mühim sevaba medâr oldu. Benim hâlimi görenler, o vaziyetimi belki hisset telâkki etmişlerdir. Öteki kardeşlerimin üç gecelik vaziyetlerini bir civanmerdlik telâkki edebilirler. Fakat hakikat noktasında, o zâhirî hisset altında ulvî bir izzet ve büyük bir bereket ve yüksek bir sevab gizlendiğini gördük. Ve o civanmerdlik ve israf altında, eğer vazgeçilme idi, bir dilencilik ve gayrın eline tama'kârane ve muntazırâne bakmak gibi, hissetten çok aşağı bir hâleti netice verir idi...

(Haşiye): Yâni, büyükçe bir çay kaşığı iledir.

sh: » (L:134)

ALTINCI NÜKTE: İktisad ve hissetin çok farkı var. Tevâzu, nasılkı ahlâk-ı seyyieden olan tezellülden mânen ayrı ve sureten benzer bir haslet-i memduhadır. Ve vakar, nasılkı kötü hasletlerden olan tekebbürden mânen ayrı ve sureten benzer bir haslet-i memduhadır. Öyle de:

Ahlâk-ı âliye-i Peygamberiyyeden olan ve belki kâinattaki nizâm-ı hikmet-i İlâhiyenin medârlarından olan iktisad ise, sefillik ve bahillik ve tama'kârlık ve hırsın bir halitası olan hisset ile hiç münasebeti yok. Yalnız, sureten bir benzeyiş var. Bu hakikatı teyid eden bir vâkıa:

Sahabenin abâdile-i seb'a-yı meşhuresinden olan Abdullah İbn-i Ömer Hazretleri ki: Halife-i Resûlullâh olan Fâruk-u Âzam Hazret-i Ömer'in (R.A.) en mühim ve büyük mahdumu ve sahabe âlimlerinin içinde en mümtazlarından olan o zat-ı mübârek çarşı içinde, alış-verişte, kırk paralık bir mes'eleden, iktisad için ve ticaretin medârı olan emniyet ve istikameti muhafaza için şiddetli münakaşa etmiş. Bir sahabe ona bakmış. Rûy-i zemînin Halife-i Zîşanı olan Hazret-i Ömer'in mahdûmunun kırk para için münakaşasını âcib bir hisset tevehhüm ederek o imamın arkasına düşüp, ahvâlini anlamak ister. Baktı ki Hazret-i Abdullah hâne-i mübarekine girdi. Kapıda bir fakir adam gördü. Bir parça eğlendi; ayrıldı, gitti. Sonra hanesinin ikinci kapısından çıktı, diğer bir fakiri orada da gördü. Onun yanında da bir parça eğlendi; ayrıldı, gitti. Uzaktan bakan o sahabe merak etti. Gitti o fakirlere sordu: "İmam sizin yanınızda durdu, ne yaptı?" Herbirisi dedi: "Bana bir altın verdi." O sahabe dedi: "Fesühânallah! Çarşı içinde kırk para için böyle münakaşa etsin de, sonra hanesinde ikiyüz kuruşu kimseye sezdirmeden kemâl-i rıza-yı nefisle versin!" diye düşündü, gitti, Hazret-i Abdullah İbn-i Ömer'i gördü. Dedi: "Ya İmam! Bu müşkilimi hallet. Sen çarşıda böyle yaptın, hanende de şöyle yapmışsın." Ona cevaben dedi ki: "Çarşıdaki vaziyet iktisaddan ve kemâl-i akıldan ve alış-verişin esası ve ruhu olan emniyetin, sadâkatin muhafazasından gelmiş bir hâlettir; hisset değildir. Hanemdeki vaziyet, kalbin şefkatinden ve ruhun kemâlinden gelmiş bir hâlettir. Ne o hissettir ve ne de bu israftır."

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

YEDİNCİ NÜKTE: İsrâf, hırsı intac eder. Hırs, üç neticeyi verir.

sh: » (L:135)

Hırsın İkinci Neticesi: Haybet ve hasârettir. Maksûdunu kaçırmak ve istiskale mâruz kalıp, teshilât ve muâvenetten mahrum kalmaktır. Hatta ﷻ yâni "Hırs, hasâret ve muvaffakiyetsizliğin sebebidir." olan darb-ı mesele mäsadak olur. Hırs ve kanaatın tesirâtı, zîhayat âleminde gâyet geniş bir düstur ile cereyan ediyor. Ezcümle: Rızka muhtaç ağaçların fitrî kanaatları, onların rızkını onlara koşturduğu gibi; hayvanatın hırs ile meşakkat ve noksaniyet içinde rızka koşmaları, hırsın büyük zararını ve kanaatın azîm menfaatını gösterir. Hem zaîf umum yavruların lisan-ı halleriyle kanaatleri, süt gibi lâtif bir gıdanın ummadığı bir yerden onlara akması ve canavarların hırs ile noksan ve mülevves rızıklarına saldırması; dâvâmızı parlak bir surette isbat ediyor. Hem semiz balıkların vaziyet-i kanaatkârânesi, mükemmel rızıklarına medâr olması; ve tilki ve maymun gibi zeki hayvanların hırs ile rızıkları peşinde dolaşmakla beraber kâfi derecede bulmamalarından cılız ve zayıf kalmaları, yine hırs ne derece sebab-i meşakkat ve kanaat ne derece medâr-ı rahat olduğunu gösterir. Hem Yahudi milleti hırs ile, ribâ ile, hile dolabı ile rızıklarını zilletli ve sefâletli, gayr-i meşrû ve ancak yaşayacak kadar rızıklarını bulması.. ve sahranîşinlerin (yâni bedevîlerin) kanaatkârane vaziyetleri, izzetle yaşaması ve kâfi rızkı bulması; yine mezkûr dâvâmızı kat'î isbat eder. Hem çok âlimlerin (Hâşiye-1) ve ediplerin (Hâşiye-2) zekâvetlerinin verdiği bir hırs sebebiyle fakr-ı hâlê düşmeleri ve çok aptal ve iktidarsızların, fitrî kanaatkârâne vaziyetleri ile zenginleşmeleri kat'î bir surette isbat eder ki: Rızk-ı helâl, acz ve iftikara göre gelir; iktidar ve ihtiyar ile değil. Belki o rızk-ı helâl, iktidar ve ihtiyar ile mâkûsen mü

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

(Hâşiye): İktisadsızlık yüzünden müstehlikler çoğalır, müstahsiller azalır. Herkes gözünü hükûmet kapısına diker. O vakit hayat-ı içtimaiyenin medârı olan "san'at, ticaret, ziraat" tenakus eder. O millet de tedenni edip sukut eder, fakir düşer...

(Hâşiye-1): İrân'ın âdil padişahlarından Nûşirevân-ı Âdil'in veziri, akılca meşhur âlim olan Büzürcümehr'den (Büzürg-Mihr) sormuşlar: "Neden ulemâ, ümerâ kapısında görünüyor da; ümerâ ulemâ kapısında görünmüyor. Halbuki; ilim, emâretin fevkındedir?" Cevapen demiş ki: "Ulemânın ilminden, ümerânın cehlindendir." Yâni; ümerâ, cehlinden ilmin kıymetini bilmiyorlar ki, ulemânın kapısına gidip ilmi arasınlar. Ulemâ ise; mârifetlerinden mallarının kıymetini dahi bildikleri için ümerâ kapısında arıyorlar. İşte Büzürcümehr, ulemânın arasında fakr ve zilletlerine sebep olan zekâvetlerinin neticesi bulunan hırslarını zarif bir surette tevil ederek nâzikâne cevap vermiştir.

Husrev

(Hâşiye-2): Bunu teyid eden bir hâdise: Fransa'da ediplere, iyi dilencilik yaptıkları için dilencilik vesikası veriliyor.

Süleyman Rüştü

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

sh: » (L:136)

tenâsibdir. Çünkü: Çocukların iktidar ve ihtiyarı geldikçe rızkı azalır, uzaklaşır, sakilleşir. □□□□□

□ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □

111

□ □ □ □ □ □ □

Hadîsinin sırriyle; kanaat, bir define-i hüsn-ü mâîşet ve rahat-ı hayattır. Hırs ise, bir mâden-i hasâret ve sefâlettir.

Üçüncü Netice: Hırs ihlâsı kırar... Amel-i Uhreviyeyi zedeler. Çünkü: Bir ehl-i takvânın hırsı varsa, teveccüh-ü nâsı ister. Teveccüh-ü nâsı mûraat eden, ihlâs-ı tâmmı bulamaz. Bu netice

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

çok ehemmiyetli, çok cây-ı dikkattir. Elhâsıl: İsrâf, kanaatsizliği intaç eder. Kanaatsizlik ise: Çalışmanın şevkini kırar, tenbelliğe atar; hayatından şekvâ kapısını açar, mütemâdiyen şekvâ ettirir. (Hâşiye) Hem ihlâsı kırar, riya kapısını açar. Hem izzetini kırar, dilencilik yolunu gösterir. İktisad ise, kanaati intac eder. ﷻﻩﻟﺪﯨﮕﯩﻦ ﺑﯘﺭﯗﻧﻐﯩﻨﻰ ﺋﯚﺗﯜﺭﯛﺭﯗﺭ ﻫﺎﺩﯨﺴﯩﻦ ﺳﯩﺮﺭﯨﻴﻠﻪ; kanaat, izzeti intac eder. Hem sa'ye ve çalışmaya teşci eder. Şevkini ziyâdeleştirir, çalıştırır.

Çünkü: Meselâ bir gün çalıştı. Akşamda aldığı cüz'î bir ücrete kanaat sırriyle, ikinci gün yine çalışır. Müsrif ise; kanaat etmediği için, ikinci gün daha çalışmaz. Çalışsa da şevksiz çalışır. Hem iktisaddan gelen kanaat; şükür kapısını açar, şekva kapısını kapatır. Hayatında daima şâkir olur. Hem kanaat vasıtasıyla insanlardan istiğna etmek cihetinde teveccühlerini aramaz. İhlâs kapısı açılır, riya kapısı kapanır...

İktisadsızlık ve israfın dehşetli zararlarını geniş bir dairede müşâhede ettim. Şöyle ki: Ben, dokuz sene evvel mübârek bir şehre geldim. Kış münasebetiyle o şehrin menâbi-i servetini göremedim. -Allah Rahmet etsin- oranın müftüsü birkaç defa bana dedi: "Ahalimiz fakirdir." Bu söz benim rikkatime dokundu. Beş altı sene sonraya kadar daima o şehir ahalisine acıyordum. Sekiz sene sonra yazın yine o şehre geldim. Bağlarına baktım. Merhum müftünün sözü hatırıma geldi. Fesübhanallah dedim, bu bağların mahsulâtı şehrin hâcetinin pek fevkindedir. Bu şehir ahalisi pek çok zengin olmak lâzımgelir. Hayret ettim. Beni aldatmayan ve hakikatların derkinde bir rehberim olan bir hâtıra-i hakikatla anladım: İktisadsızlık ve israf yüzünden bereket kalkmış ki, o kadar menâbi-i servetle beraber o merhum müftü "Ahalimiz fakirdir" diyordu. Evet zekat vermek ve iktisad etmek, malda bittecrûbe sebab-i bereket olduğu gibi; israf etmek ile zekât vermemek, sebab-i ref'-i bereket olduğuna hadsiz vâkıât vardır.

(Hâşiye): Evet, hangi müsrif ile görüşsen şekvâlar işiteceksin. Ne kadar zengin olsa da, yine dili şekva edecektir. En fakir, fakat kanaatkâr bir adamla görüşsen; şükür işiteceksin.

sh: » (L:137)

19. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 04 Mayıs 2024 20:36 -

* * *